

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku) Dobrostan w chowie i hodowli zwierząt			Liczba punktów ECTS 2	
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim Animal Welfare				
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra) Katedra Fizjologii, Biochemii i Biostruktury Zwierząt / Katedra Zoologii / Katedra Hodowli Zwierząt i Oceny Surowców				
Kierownik przedmiotu/modułu prof. dr hab. Tomasz Szkudelski				
Kierunek studiów Zootechnika	Poziom studia I stopnia	Profil ogólnoakademicki	Semestr 3	
W zakresie		Typ studiów:		
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)				
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne		
Wykłady	15	Wykłady	8	
Ćwiczenia	15	Ćwiczenia	15	
Praca własna studenta	18	Praca własna studenta	25	
Inne z udziałem nauczyciela	2	Inne z udziałem nauczyciela	2	
Łączna liczba godzin:		50	Łączna liczba godzin: 50	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU				
Celem zajęć jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy z zakresu dobrostanu zwierząt (aspektów behawioralnych, kulturowych i etycznych, w tym relacji człowiek-zwierzę). Studenci powinni dostrzec rozwój, który nastąpił w hodowli zwierząt, z punktu widzenia dobrostanu. Poprzez dobór odpowiednich metod (testów behawioralnych, programów oceniających dobrostan, a także certyfikatów), student nabywa umiejętności do oceny dobrostanu zwierząt.				
METODY DYDAKTYCZNE				
Wykład konwersatoryjny i problemowy z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej, ćwiczenia audytoryjne oraz o charakterze interakcyjnym (debaty oxfordzkie, obserwacje i pomiary w terenie, studium przypadku, przygotowanie protokołów).				
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU			Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	
Wiedza	Absolwent zna i rozumie: E1 - zaawansowane zasady zoohigieny, profilaktyki oraz dobrostanu zwierząt, definiuje podstawowe pojęcia związane z dobrostanem zwierząt i wymienia kryteria oceny, które występowały na przestrzeni lat E2 - zasady (przepisy i programy) obowiązujące w UE w zakresie dobrostanu w chowie i hodowli zwierząt oraz prowadzenia doświadczeń na zwierzętach		Z1A_W10 Z1A_W15	
Umiejętności	Absolwent potrafi: E3 - oceniać parametry środowiska warunkującego dobrostan zwierząt oraz czynniki wpływające na zachowania zwierząt w chowie i hodowli		Z1A_U04	
Kompetencje Społeczne	Absolwent jest gotów do: E4 - ceny ryzyka i skutków działalności związanej z zawodem zootechnika, w tym zagrożenia dla środowiska oraz bezpieczeństwa własnego i innych osób E5 - oceny słabych i mocnych stron działań rozwiązujących problemy zawodowe w obszarze chowu i hodowli zwierząt E6 - brania odpowiedzialności społecznej, zawodowej i etycznej za jakość produkcji zwierzęcej		Z1A_K01 Z1A_K02 Z1A_K05	
Metody weryfikacji efektów uczenia się: Studia stacjonarne Obecność na zajęciach jest obowiązkowa. Weryfikacja wiedzy z zakresu ćwiczeń odbywa się po zakończeniu zajęć, w formie zaliczenia pisemnego w formie kolokwium i/lub zadań (protokołów) Weryfikacja wiedzy z zakresu wykładów odbywa się po zakończeniu zajęć, w formie zaliczenia pisemnego - test jednokrotnego wyboru.			Symbole efektów przedmiotowych Ćwiczenia i wykłady E1 - E6	

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Treść programowa wykładów:

Fizjologiczne podstawy dobrostanu zwierząt.

Omówienie pojęcia „dobrostan”, definicje, standardy i wymogi dobrostanu dla różnych gatunków zwierząt gospodarskich, domowych i nieudomowionych.

Aspekty prawne i etyczne dobrostanu zwierząt w perspektywie krajowej i międzynarodowej

Traktowanie zwierząt w aspekcie kulturowym i religijnym (na przestrzeni rozwoju cywilizacji)

Kryteria oceny dobrostanu zwierząt.

Behawioralne aspekty dobrostanu.

Treść programowa ćwiczeń

Ocena utrzymania zwierząt z uwzględnieniem zmieniających się warunków dobrostanu oraz określenie czynników wpływających na zachowanie zwierząt w warunkach fermowych (na podstawie certyfikatów oraz programów dobrostanowych na fermach zwierząt gospodarskich (WelFur, Welfare Quality, Awin, ECON Welfare, QMP)).

Tworzenie protokołów zgodnie z wytycznymi programów i certyfikatów dobrostanu zwierząt. Uwarunkowania prawne, biologiczne i behawioralne utrzymania zwierząt domowych z zachowaniem wysokiego dobrostanu. Gatunkowo specyficzne kryteria wysokiego poziomu dobrostanu. Prowadzenie debaty społecznej dotyczącej dobrostanu zwierząt.

Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu

Zaliczenie ćwiczeń – zaliczenie zadań/ kolokwia

Zaliczenie końcowe – egzamin pisemny w formie testu jednokrotnego wyboru

Procentowy udział
w końcowej ocenie

50%

50%

WYKAZ LITERATURY

Literatura podstawowa

1. Kołacz R., Dobrzański Z. , 2006r., "Higiena i dobrostan zwierząt gospodarskich", wyd. AR Wrocław
2. Monkiewicz J., *Etyczne i prawne aspekty ochrony dobrostanu zwierząt*, Wydawnictwo Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Wrocław, 2001
3. Praca zbiorowa, red. E. Sossidou i E. Szücs (2007): *Farm Animal Welfare, Environment & Food Quality Interaction Studies*. National Agricultural Research Foundation, Thessaloniki.
4. Praca zbiorowa, red. M. Vaarst, S. Roderick, V. Lund, W. Lockeretz (2004): *Animal Health and Welfare in Organic Agriculture*. CABI Publishing, Wallingford–Cambridge.
5. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 marca 2020 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Dobrostan zwierząt” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (https://www.arimr.gov.pl/fileadmin/pliki/IRZ/Akty_prawne/2020_03_11_Rozp.MRiRW_03.03.2020.-Dobrostan_zwierzat_PROW2014-20.pdf)
6. Materiały ćwiczeniowe, pochodzą z bazy danych projektu “mEATquality - Linking extensive husbandry practices to the intrinsic quality of pork and broiler meat” HORYZONT 2020.
7. Gardocka T., Gruszczynska A., Maślak R., Sergiel A. *Dobrostan zwierząt w ogrodach zoologicznych a standardy prawne UE*, 2014, Dom Wydawniczy Elipsa, ISBN: 978-83-7151-482-1
8. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.
9. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
10. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie warunków hodowli i utrzymywania poszczególnych grup gatunków zwierząt w ogrodzie zoologicznym
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie gatunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi
12. Dyrektywa Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotycząca trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych

Literatura uzupełniająca:

Strony internetowe:

- <http://www.welfarequality.net/en-us/home/>

- <http://welfur.pl/>

- <https://www.sustainablefur.com/animal-welfare/>

- <https://awionline.org/>